

ogsaa peget paa Muligheden af, at, forsaavidt Odense Amt skulde komme til at bære større Omkostninger, det da kunde faae en Del deraf udrebet af Svendborg Amt, som derimod ikke har mindste Nytte af den hidtil paatankte Retning og selvfølgelig heller Intet vil bidrage dertil. Spørvidt dette kan ske, er naturligvis Noget jeg ikke har nogen Mening om; det vil finde sin Afgjorelse i sin Tid ved Forhandling med de paagjældende Kommuneraad. Men saaledes paa Forhaand at sige, at det og det ikke kan ske, tror jeg ikke vi ere istand til. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem behøver at indskærpe mig Noget om ikke at hengive sig til en Jernbanerens eller at vise Resignation eller Sligt; thi jeg har ved flere Leiligheder — tror jeg — viist, at jeg bedre end adskillige Andre kunde holde mig fri for Jernbanerensen, og at jeg ogsaa kan vise Resignation, har jeg blandt Andet viist ved ikke at stille Forslag her, netop fordi jeg saae, at jeg ikke med Billighed kunde forlange, at Thinget skulde stemme over Noget, der ikke var tilstrækkeligt oplyst, men at det Naturligste var, at de vedkommende Egne ved deres Odfærvillighed skulle vise, hvilken Retning, der kunde betale sig bedst. Det ærede Medlem for Kolding (Berg) talte om, at det vilde være noget ganske Usædvanligt at vedtage en Lov som denne, hvor der hverken var fastsat Endepunkter, Veilængde eller noget Saabant. Hvad Endepunkterne angaar, er der fastsat enten Tommerup eller et Punkt mellem Tommerup og Dønsø. Det er ikke et videre Spillerum, end at man godt kan overse det, og vi have før haft lignende Forslag, hvorved der er givet Regjeringen en saadan Bemyndigelse. Hvad dernæst angaar det Usædvanlige i, at Veilængden ikke er fastsat, har den heller ikke været fastsat i den Lov, det ærede Medlem selv saa ivrigt førte Ordet for i 1879. Naar han f. Ex. sagde, at Veilængden var fastsat med Hensyn til Jernbanen, tog han fejl; der var Intet som helst i Veien for, at Regjeringen f. Ex. kunde have ført Banen om ad Vestervig, som Nogle talte om. Ligesaa lidt var der nogen Veilængde fastsat for Faaborg—Koldingbanen, som det ærede Medlem ogsaa var saa ivrig en Talsmand for, og netop derfor kom de Dnister frem om en nordligere Retning, som kunde have været til større Nytte. Altsaa, det er ingenlunde noget Usædvanligt, at der ingen Veilængde er fastsat; det ærede Medlem har selv tidligere taget Ordet for Sligt. Det ærede Medlem for Kjerterminde (N. Andersen) udtalte, at Andragendet fra Årsens gik ud paa, at det indbragte Lovforslag skulde fremmes. Ja, det indbragte Lovforslag fremmes ogsaa, naar vi stemme for dette Forslag, og deri ligger tillige, at man kan tage Hensyn til den østligere Linie. Jeg har ikke sagt, at de udtrykkelig havde udtalt sig for den østlige Linie, thi det vidste jeg nok var ikke Tilfældet.

N. Andersen: Jeg bad om Ordet for at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvis Udtalelser jo gik ud paa at vise det Forstræffelige i at stemme for dette Lovforslag, da det, der kunde anvendes til den her omhandlede Bane, ikke var fastsat i Loven. Ligeoverfor det vil jeg gjøre opmærksom paa, at det hvide Thing har meget god Sikkerhed for, at der ikke vil blive anvendt unødvendige Penge til Forlængelse af Banen derovre, i den Omstændighed, at de paagjældende Amter og Kjøbstadkommuner skulle tilsvare 90,000 Kr. pr. Mil. Det tror jeg er en tilstrækkelig Garanti for, at man ikke af lokale Hensyn vil gjøre Noget, som i og for sig ikke er forstandigt eller rigtigt.

Berg: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), at den Lov, vi vedtog sidst, hvilede paa Regjeringens i Motiverne fremsatte Beregninger, og Regjeringen har søgt sig saaledes bunden til disse — det vil den høitærede Minister ikke kunne negte — at den i Forhandlingen om Faaborg—Koldingbanen ikke søgte sig berettiget til at fravige disse Forudsætninger for at tage en nordligere Linie. Det er altsaa noget ganske Andet end et privat Forslag, der muligens i sin oprindelige Form kunde formodes stærkt at binde Regjeringen til dets egne tidligere Beregninger, men som efter Vedtagelsen af en Endring og Udtalelser af det ærede indflydelsesrige Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) faar en hel anden Karakter. Lør jeg spørge det ærede Medlem: Hvor lang bliver Banen, naar de i hans Udtalelser her fremsatte Dnister sigeredes i Lovforslaget, og hvilken Udgift vilde der saa forlanges? Naar det ærede Medlem ikke kan sige os det, vil han se, at det føerer i det Blaa, hvad vi her bevilge Ministeriet, eller at vi med andre Ord ikke vide, hvad det er for en Bane, vi bevilge. Det ærede Medlem for Kjerterminde (N. Andersen) vilde troste os med, at de 90,000 Kr. vilde binde. Ja, men det er daarlign nok af os, at vi ikke selv kunne have Mening om disse Forhold, men at vi skulle lade det være det bestemmende, hvem der har Pengene, altsaa, hvis det var et Godsæierland, lade Godsæierne bestemme, hvor Jernbanen skulde anlægges, altsaa ogsaa, hvor vore Penge skulde anvendes. Det have vi faaet at fornemme ved den nylig kjøbte Bane Randers—Grenaa, som de gave en uheldig Retning, fordi de kunde anvende Penge derpaa, og som de, efter at de gennem Banens Retning havde faaet Erstatning for det Offer, de havde bragt, ovenikjøbet fik Penge til for os. Det er altsaa ikke noget Sikker, man her foreslaar os; det vil være langt sikrere at slaa dette Lovforslag ihjel, altsaa ikke føere Sagen videre, men lade den derovre for-